

סופר מוקד מותקף

תומיני. בשביל עדר שוטים אין תרופה אחרת!

חנן גודדגרמ, חולון

ישר לעניין

המיפלגות המנסות לנצל מיכתבי-קוראים למערכת, כחלק מתעמולת הבחירות שלהן, מבקשות בדרך כלל להסוות את זהותן של

מכתבים

טה: רימום הבמה המפרסמת את יצירותיו והשמצות נגד כל העיי תונים הספרותיים האחרים, הדוחים אותו מזה עידן ועידנים. הרי זה מעין מישחק מכור.

לאור חוסר האובייקטיביות של נמר של נייר ביהם לעכשיו ובכלל, אין כבר טעם להפנות תשומת-לב מיוחדת לחיצי הטינה שעומר מפי נה מדי פעם מקשתו המיוסרת כלפי סופרים שונים וידועים (ראה התקפותיו על גבריאל מוקד, רוני סומק ועוד).

נועה גורביץ, מזכירת עכשיו

דן עומר אינו מפרסם בפרוזה מזה כשנה.

לסגור את המדינה

מה קורה לנו, שואל ה קורא, ומגיע למסקנות קיצוניות.

כששמעתי ברדיו שהמהנדסים לא יסכימו שהמורים יקבלו תוספות לשכרם בלי שיועלה גם שכר המר הדסים, הירהרתי לעצמי שאנו עם של חלמאים. נגיעים במגיפת ה קינאה, בתסביך נחיתות ובתאוות בצע. עם שהתנ"ך שלו מעלה ער בש בארונות ספרים. שום תקנה לא

(המשך מעמוד 6) אולם — מה איתם? (העולם הזה" 2271)

בדיווח על תוכנית הטלוויזיה עמוד האש הראיתם את תמונתה של המישלחת הערבית בוועידת סינג'ימס בלונדון, ב-1936. והר רי באותו אולם ובאותם מקומות ישבה גם המישלחת היהודית. מה באשר לתמונה שלה?

אברהם ב. דורי, רמת-גן

להדים

במדורו של דן עומר, נמר של נייר, נאמר כי המור עצה לתרבות ולאמנות נוטה לצמצם את התמיכה בכתיבה הספרותי, עכ" שיו" מכיוון שאיכותו היא חד-מימדית (העולם הזה" 2271)

להד"ם. האמת היא אחרת. אי כותו של עכשיו זכתה דווקא ל"ני קוד" הגבוה ביותר במועצה לתר בות ולאמנות. צר לראות, כיצד עומר, שהוא כתב של כתביהעת פרוזה ועושה הרבה עבודות בשביל העיתון ה

הוא יזם-הם ניטרלו. הוא התריע-הם התעלמו. הוא חשף-הם התרגזו.

הם "עסקנים". הוא איש מעשי.

יגאל בן-נון — ראש סיעת שינוי בהסתדרות

הוא נאבק לביטול המס הפוליטי שאתה משלם;

הוא דורש מחברות השיכך והבניה של ההסתדרות, לחדול מבניית פאר ולהתרכז בבניה עממית;

הוא עומד בראש המאבק למען איכות חייו של העובד במקום עבודתו.

אם מאסת בעסקנים ואתה בעד מעשים —

יגאל בן-נון וחבריו הם הכתובת שלך.

דרוש שינוי בהסתדרות

ועידת סינג'ימס. במרכז: היים ויצמן ודויד בן-גוריון במקום שישבו הנציגים הערבים

יוזם המיכתבים. לא כן רפ"י. המיכתב הבא הגיע במעטפה של מיפלגה זאת. שם לא משחקים מישחקים. הכל ישר — ולעניין.

המפירסומים בעיתונים אני למד, שביום הבחירות להסתדרות ולכנ" סת יפשוטו אלפי חברים מהתנועה הקיבוצית על כל ערי ישראל, כדי לסייע למפלגת-העבודה להשיג נצי- חון.

זכור לי יום הבחירות לפני ארץ בע שנים, במקום מגורי ביהוד, וזי כורים לי ימי הבחירות. כאשר התגוררתי בדימונה. בחירות ובחר רים, חברות וחברים, קיבוצניקים נחמדים ותמימים, מעט מבוישים, נשלחו על רכבם, כדי לקבוע לי, בעירתי, מי יהיה מזכיר מועצת הפועלים ומי יהיה ראש העיר.

יום אחרי הבחירות — בואו אלי ויחד נפעל ואולי בתום ארבע שנים נוספות תהיה לכם זכות להסיע בוחרים לקלפי — היום לא!

היים חכם, יהוד

תהיה לו לעם כזה. תפוח רקוב אינו ניתן לתיקון. שום בחירות לא יועילו. צריך לסגור את המדינה, ולפתוח מדינה חדשה שבראשה יעמוד מנהיג בעל זרוע ברזל כמו

נ"ל, נוסף לעובדה שפרוזה הוא העיתון היחיד המואיל לפרסם את יצירותיו, משבח בלי הרף בנמר של נייר את כתביהעת המיטיב עימו. הטכניקה של עומר היא פשו-

שילטון המנדטורי

דווקא החלפת השילטון מוכיחה — צריך לשנות את המישטר.

ניצחון הליכוד בבחירות האחרונות הוליד את התיקווה כי אפשר יהיה, בתוך המיסגרת של המישטר המדיני הקיים בארץ, להביא לשינוי.

אלה הטוענים כיום כי קאדנציה אחת של "האופוזיציה" איננה מספקת לתיקון שגיאות המערך, משלים את עצמם. ברור שללא שינוי המישטר הקיים לכשעצמו, אין שום סיכוי לחלץ את המדינה שלנו מצבת השילטון המנדטורי הבריטי של פלסטינה-א"י ועושי דברו כיום בכנסת-ישראל, בירושלים.

מיספר היורדים — כמוני — שאינם מוכנים להיות במישטר הרולטה הרוסי-בריטי-אמריקאי, שתפקידו לשרת האינטרסים של חברות-הנפט ואיליה-הנפט במיורח התיכון, מוכיח שהדור הצעיר אינו מסכים להמשיך להיות "הכושי" של הפרדיומשול הקולוניאלי במיורח הקרוב, בשירות הספרים בשוק הכספים בלונדון: האנגלים, הדרום-אפריקאים והרוסים.

ארן גריק, פירנצה, איטליה